כנגדו נמי לא בעי מתקיף לה רבא והרי

יעולותיכם ספו דלא הויין עשרין וחד וקרינן אשאני התם דסליק עניינא והיכא דלא סליק

עניינא לא והאמר רב שמואל בר אבא זמנין

םגיאין הוה קאימנא קמיה דר' יוחנן וכי הוה

קרינן עשרה פסוקי אמר לן אפסיקו מקום שיש תורגמן שאני דתני רב תחליפא בר

שמואל לא שנו אלא במקום שאין תורגמן

יאבל מקום שיש תורגמן פוסק: מתני' יאין

פורסין על שמע יואין עוברין לפני התיבה

"ואין נושאין את כפיהם יואין קורין בתורה

יואין מפמירין בנביא "ואין עושין מעמד ומושב ואין אומרים ברכת אבלים "ותנחומי

אבלים וברכת חתנים יואין מזמנין 🐠 בשם

פחות מעשרה לובקרקעות תשעה וכהן מאדם כיוצא בהן: גמ ימה"מ אמר ר' חייא

בר אבא א"ר יוחנן דאמר קרא יונקדשתי

בתוך בני ישראל יכל דבר שבקדושה לא

יהא פחות מעשרה מאי משמע דתני ר' חייא

אתיא תוך תוך כתיב הכא ונקדשתי בתוך ∘

בני ישראל וכתיב התם יהבדלו מתוך

העדה ואתיא עדה עדה דכתיב התם יעד

מתי לעדה הרעה הזאת מה להלן עשרה

אף כאן עשרה: ואין עושין מעמד ומושב

פחות מעשרה: כיון דבעי למימר יעמדו

יקרים עמודו שבו יקרים שבו בציר מעשרה

לאו אורח ארעא: ואין אומרים ברכת אבלים

וברכת חתנים (וכו'): מאי ברכת אבלים

ברכת רחבה דא"ר יצחק א"ר יוחנן סברכת

אבלים מן המנין אבלים מן המנין

ברכת חתנים בעשרה יוחתנים מן המנין:

ואין מומנין על המזון בשם פחות מעשרה

(וכוֹי): •• כיון דבעי למימר נברך לאלהינו

בציר מעשרה לאו אורח ארעא: והקרקעות

תשעה וכהן ואדם כיוצא בהן (וכו'): מנה"מ

אמר שמואל עשרה "כהנים כתובים בפרשה

חד לגופיה ₪(וחד למעומי) ואידך הוי מיעומ

אחר מיעום יואין מיעום אחר מיעום אלא

לרבות תשעה ישראלים וחד כהן ואימא חמשה

כהנים וחמשה ישראלים קשיא: ואדם כיוצא

בהן: יאדם מי קדוש אמר רבי אבהו באומר

דמי עלי דתניא יהאומר דמי עלי שמין אותו

כעבד

כנגדו נמי לה בעינן. לקבוע ג' פסוקים בנביה כנגד הותן שקורה

המפטיר בתורה: מקום שיש תורגמן שאני. שיש טורח ללבור: בתב" אין פורסין על שמע. מנין הבא לבית הכנסת לאחר

שקראו הלבור את שמע עומד אחד ואומר קדיש וברכו וברכה

ראשונה שבקריאת שמע. פורסין לשון

חלי הדבר: וחין עוברין לפני החיבה.

שליח לבור: וחין נושחין כפיהן.

הכהנים: אין קורין בחורה. בלבור:

חין עושין מעמד ומושב. למת

כשנושאין את המת לקוברו היו יושבין

ז' פעמים לבכות את המת והרולה

לסופדו יספוד והכי תניא (ב"ב דף ק:)

אין פוחתין משבעה מעמדות ומושבות

למת כגון עמדו יקרים עמודו שבו

יקרים שבו: ברכת הבלים. מפרש

בגמ': ותנחומי אבלים. כשחחרין

מן הקברות עומדין ומנחמין את

האבל ואין שורה פחותה מעשרה

במסכת סנהדרין (דף יט.): ואין מומנין על המוון בשם. נברך

אלהינו: והקרקעות. של הקדש הבא

לפדותן לריך עשרה ואחד מהן כהן:

וחדם כיולה בהן. חם בה כם לפדות

מיד הקדש ובגמ' מפרש לה: גב' עדה. אין פחותה מעשרה

שנאמר עד מתי לעדה הרעה הואת

יצאו יהושע וכלב: לאו אורה ארעא.

להטריח שליח לכך ולקרותן יקרים

דא"כ מה הנחת למרובין: אין אבלים

מן המנין. שהרי הוא אומר ברכה

למנחמים בפני עלמן אחינו בעל

הגמול ישלם לכם גמולכם הטוב בא"י

משלם הגמול ולאבלים בפני עלמן

אחינו בעל נחמות ינחם אתכם בא"י

מנחם אבלים ? ואינו כוללן יחד: י׳

להנים לתובים. בפרשת הקדשות ל

שלשה בערכין ושלשה בבהמה וארבעה

בקרקעות וכיון דמשלמי בהו עשרה

בעינן עשרה גברי: חד לגופיה.

דכהן בעינן: ואימא המשה כהנים

וחמשה ישרחלים. כיון דטעמה משום

מיעוט אחר מיעוט הוא השלישי

אינו מיעוט אחר מיעוט וכיון דדרשת

איתרבי לישראל כי הדר אתא כהן

שלישי אשמועינן דליהוי כהן ולא

ישראל וכן ה' וכן ז' וכן ט': עבד

איתקש לקרקעות. שנאמר והתנחלתם

אותם לבניכם אחריכם לרשת אחוזה

לעולם בהם תעבודו: בותבר' ולא

יהרא למתורגמו יותר מפסוה אחד. שלא

יטעה מתורגמן (מן) המתרגם על פה:

ליה (ג) שני מיעוט אחר

מב א מיי פי"ב מהלי מפלה הלכה יג טוש"ע א"ח סיי רפד סעיף

בוב ב מייי שם הלכה יו

סמג עשין יט טול״ח סמג עשין יט טול״ח שס: מד ג מיי' פ״ח מהלכות

מפנים האכם כי מנת שם טוש"ע א"ח סי נה סעיף א וסי סט סעיף א: מה ד מיי שם [הלי ד] טוש"ע א"ח סי סט

סעיף א: מו ה מיי׳ שח

תפלה הלכה ה סמג

ה מייי שם הכי ה [ופט"ו שם הל' מ] ע א"ח סי" קכח סעיף א:

ופי"ב הלכה ג טוש"ע א"ח ס" קמג סעיף א: בח ז מיי פ"ח שס

:7"50

מב ח מיי פי״ב מהל׳

אבל הלכה ד טוש״ע י״ד סי״ שעו: מיי׳ פי״ג מהלכות

אבל הלכה א סמג עשין

מד"ס ב טור שם: מד"ס ב טור שם: נא י מיי' פ"ב מהלכות ברכות הלכה י ופ"י

מהלכות אישות הלכה ה טוש"ע אה"ע סיי סב

עשיו פח טוש"ע א"ח סימו

בד ג מיי׳ פ״ח מהלכות

ם ע תות נסי מט סעיף א: גה ס מייי פי"ג מהלי אבל

הלכה א סמג עשין מד"ס ב טור י"ד סי" שעו:

מהלי אישות הל"ה טוש"ע

אה"ע סיי ס"ב סעיף ד: נו פ מייי פ"ח מהלכות

ע מיי' פ"ב מהלכות ברכות הלכה י ופ"י

מפלה הלכה ג טור

ש"ע א"ח סיי קלו סעיף ב: בש ק מייי שם הלכה י טוש"ע א"ח סיי קמה

:סעיף א

תורה אור השלם

בה אָמַר יִיָּ צְבָאוֹת
אלהי ישראל עלותיכם

בְשָׂר: ירמיהו ז כא 2. וְלֹא תְחַלְּלוּ אֶת שֵׁם

קָּדְשִׁי וְנָקְדַשְׁתִּי בָּתוֹךְ

הַזֹאת וַאֲכַלֶּה אֹתָם הַזּאַת וַאֲכַּלֶּה אֹתְם בְּּרְגַע: במדבר טז כא 4. עַד מְתֵי לְעֵדָה הָרְעָה הַזֹּאַת אֲשֶׁר הַמְּה

מַלִּינִים עָלָי אֶת הְּלְנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הַמָּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הַמָּה

מַלְינִים עָלֵי שָׁמְעְהִי: בַמִּדבר יד כז בַמִּדבר יד כז

לְבְנֵיכֶם אָחָרִיכֶם לְרָשֶׁת אָחָזָּה לְעלָם בְּהָם תַּעָבדוּ וּבְאַחֵיכָם בְּנִי יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאָחִיוּ

לא תרדה בו בפרך:

והתנחלתם אתם

ויקרא כה מו

זְבְחֵיכֶם וְאִכְלוּ

קלב סעיף ה: קלב סעיף ה: נג ל מ מיי׳ פ״ח

ב מיי' פ"ה מהלכות ברכות הלכה ד סמג

מ מיי׳ פ״ח מהל׳ ערכין הלכה ב:

חפלה הלכה ו מור

מת מלי מ

שם פוכה ד

CL:

לא שנו אלא במקום שאין מתרגמין. ועל זה אנו סומכין שאין אנו מתרגמין הפטרות ° שבכל ימות השנה וכן הפרשיות: אין פורסין על שמע פחות מעשרה. בירושלמי מפרש שאם התחילו בעשרה וילאו מקלמן אפ"ה גומרין ועל היולאים הוא אומר

ועחבי ה' יכלו (ישעיה א) וכן הלכה: ואין פורםין על שמע. הקונטרס פירש בני אדם שבאו בבית הכנסת אחר שהתפללו הלצור ורולים לומר קדיש וברכו לריך עשרה ור"ח פירש לבשבעה שלא שמעו עם שלש אחרים סגי וה"ג איתא במס' סופרים מ רבותינו שבמערב אומרים בשבעה ונותנים טעם לדבריהם דכתיב בפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו ה' (שופטים ה) דאיכא שבע תיבות וי"א אפילו בששה משום דברכו הוי הששי ור"ת כתב בספר הישר בחמשה משום דליכא אלא חמש תיבות עד ברכו ונ"ל אפילו בשלשה שלא שמעו והכי פירושו דקרא בפרוע פרעות בישראל שלא עשו מה שמוטל עליהם לעשות אז יתנדב העם לברך ה' וליכא אלא שלש תיבות עד בהתנדב ותלמידי רש"י פירשו משמו דאפילו בשביל אחד שלא שמע יכולים הם לפרום על שמע ואפילו אותו ששמע כבר יכול להוציה הותן שלה שמעו כמו שאנו רואים שליח לבור שאף על פי שהתפלל כבר השמונה עשרה ברכות בלחש חוזר ומתפלל בקול רס ואע"פ שכולנו בקיאין עכשיו מ"מ י"ל דאין זה ראייה כל כך דשאני השמונה עשרה ברכות שהרי אם היה מתפלל מתחילה בקול רם שמא לא יכוונו לבם להגיע עם שליח לבור במהום הדושה ומודים ור"ת לא היה

אבלים בעשרה. פירש אדם כנעני שיכול בעבל

רוצה לעשות אפילו לעצמו: ואכור ר' יצחק א"ר יוחנן ברכת ר"י דלא מיירי בברכת המזון שהרי לא היתה ברחוב העיר כדפי' פרק קמא דכתובות (דף ח: ושם) אלא מיירי בברכות שהיו אומרים ברחוב העיר במעמדות שהיו עושין לנחם אבלים אבל בשל ברכת המזון סגי בשלשה והוא עלמו מלטרף כדפירש הטעם שם: עשרה בהנים בו'. קשים לי אמאי לא בעי אחד עשר דאין ב"ד שקול בכל דבר שהוא תלוי שעומד בשקול הדעת י: ואדם מי קדוש. פירש הקונטרס פ״ק דסנהדרין לכן אין קדוש וקשיא אמאי לא קאמר להקדישו דהא עבד כנעני שפיר קרוי

(דף טו.) והא אין נמכר בשוק כעבד

אדם כדאמרינו פ׳ השולח וגיטיו לח: ושם ס) כל חרם אשר יחרם מו האדם

בתורה לא יפחות משלשה פסוקים יולא יקרא למתורגמן יותר מפסוק אחד ובנביא לא יפדה לרבות עבדו ושפחתו הכנענים וי"ל דאי איתא דמיירי בעבד כנעני סגי בשלשה אבל בעשרה לא כדאיתא בירושלמי גזרה שמא ישמעו ויברחו וא"ח אימא דההיא ירושלמי איירי בדינא דרבנן אבל בדינא דאורייתא לריך עשרה וא"כ הדר קושיין לדוכתיה דכי פריך אדם מי קדיש לישני דמיירי בעבד כנעני וי"ל דפשיטא ליה דמתניתין חשיב ותני הדינין שלריך לעשות וא"ל אי הא הוה בשלשה ועוד נראה דסבר ליה למקשן דאי איתא דמיירי בעבד הוה ליה לפרושי בהדיא הקרקעות והעבדים תשעה וכהן כדקתני

ועבד איתקש לקרקעות דכתיב

בכל מקום הקרקעות והעבדים [וע"ע מוספות סנהדרין טו. ד"ה אדם]: שברין אותו בעבד ועבד איתקש לקרקעות דבתיב והתנחלתם אותם וגו'. משמע דעבד עברי איתקש לקרקעות והכי נמי משמע פרק קמא דקדושין (דף ז. ושם) דאשה הוה לה נכסים שיש להן אחריות מטעם דעבד איתקש לקרקע וקשיא דהיינו דווקא עבד כנעני דעליה כמיב קרא דוהמנחלתם אבל עברי לא מלינו כלל דאיתקש לקרקע ודאי ההיא דקדושין יש לדחות כדפירש׳ שם אבל הכא קשיא:

יוֹהתנחלתם אותם לבניכם אחריכם לרשת אחוזה: מתני "הקורא

רבינו חננאל

סנהדריו, ולפנינו שם אינו).

כנגדו לא צריך. והדעת נוטה שאינו עולה. ואי מליק עניין ההפטרה, לא חיישינן לכ״א פסוקים. וכן אי איכא תורגמן אפי׳ לא . זרא מז ההפטרה אלא ביי

על שמע ואין עוברין לפני התיבה ואין נושאין כפיהן ואין קורין בתורה ואין מפטירין בנביא ואין עושין מעמד ומושב ואין אומרים ברכת אבילים שהיא ברכת רחבה, ואמר ר׳ יוחנן ברכת אבילים בעשרה ואין אבילים מ' המיניין. בע שנו אין בנברין לשי הוהברוז אין שאין פייחן הדין אין היו הדור אין משטרין בבציא אין פוסיק במשטרין מוסיק בעני או מוסיק במשטרין בבציא אין מוסיק במשטרין בעני או אין מוסיק במשטרין בעני או איר משום די יותנן דכתים ונקדשתו כתיו ביישראל, ומרי התם הבדלו מתוך העדה הזאת, וכתי בעד מתי לעדה הרעה הזאת, יצאו יהיאת וצאו יהיא משטר במי ייחוש ולא במים במשטרים במשטרי

ע"ש סנהדרין עד: ע"ש], ד) ב"ב ק:, ה) כתובות ח., ו) ודרכום מה יו. ז) מנהדריו) [בו טוע מנה :], אי סנה אין צוו, ה) [בסנה דרין ליתא], צו) [יומא מג. וש"נ], י) [סנהדרין טו.], כ) [כתובות ח:], () [ויקרא לו במוכנע מון, לו [מקרמ]
לו], לו [פ"י הל"ז], לו [עי"
מוס' ערכין יע: ד"ה או
דלמא], לו [ע"ש דמיימי
קרא אחרינא],

גליון הש"ם

גמ' כיון דבעי למימר נברך לאלהינו. עי' נרכות נבון לאלחינו. על פוסות דף מט ע"ב מוס' ד"ה נכרך: תוס' ד"ה לא שנו וכו' שבכל ימות השנה. עי' לקמן דף כד ע"א תוס' ד"ה ואם היו:

הגהות הב"ח (א) במשנה ואין מזמנין (ס) במשנה ומין מומנין על המזון נשס: (כ) רש"י ד"ה ואדם וכו' אם כא לפטור עצמו מיד: (ג) ד"ה ואימא ממשה וכו' דכיון דדרשת ליה כהן שני מיעוט:

מוסף רש"י ובקרקעות

וכהן. קרקעות של הקדש לריך תשעה והעשירי כהן לנין משעה הטעשירי כהן לשומן אם בא לפדותן, בגמרא מפרש ויליף לה מקראי (סנהדרין ואדם. הכא לפדות עלמו מיד הקדש לריך עשרה לשומו, ובגמרא פריך אדם מי קדיש (שם). כיוצא בהן. כקרקעות, דבעי נמי משע וכהן לשומו (שם טו.). קרים עמודו. עמדו יקרים עמודו. לאחר שישבו מעט היה הממונה אומר להן עמדו ולכו אל מקום אחר, כך רווור״ח ר״ נראה בעיני ק:). מיעוט אחר מיעוט. דכולהו ממעטי ישראל, דמשמע כהן ולא (סנהדריו ישראל ואימא חמשה כהנים וחמשה ישראלים. בעינן, דקמל לגופיה ושני לו הוי מיעוט אחר מיעוט. נו האי נויטוס מות מיטוס, ושלישי הדר אינטרין לגופיה דניהוי כהן, דכיון דאיתרבי ליה ממיעוט אחר מיעוט דאפילו ישראל, כי הדר כתב כהן דוקא כתביה, דלאו מיעוט אחר מיעוט הוא, דהא שני לאו מיעוט הוא אלא ריבוי, וכן מיעוט הוא אלא ריבוי, וכן כולם חד דווקא וחד הוי מיעוט אחר מיעוט (שם). אדם מי קדוש. והח חין קלום (תוס׳ כאן בשם רש״